



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### De Orationibus lacvlatoriis Libri IV. Ascetici, Seu ad exercitationem spectantes

Balinghem, Antoine de

Antverpiae, 1618

Cap. IX. Quo fructu frequententur hæ aspirationes circa peccata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51085)

mea, & laudabit te deinceps ô Deus meus misericordia mea, viuet tibi; Mihi viuere Christus erit, & mori lucrum: viuam ego, sed non ego, viuet verò in me Christus. His & eiusmodi mentis aspirationibus, si insistas, affirmare possum te incredibiles idque paucis annis in omni genere virtutum progressus facturum. Et quod caput est, non patet hæc orandi ratio dolis & fraudibus demonum, qui animi submissionem, non ferunt, adeoque magis quàm capitali odio auersantur, nec se facilè insinuant vbi eius vel tenuem speciem & vel summa vestigia deprehendunt.

## CAPVT IX.

*Quo fructu frequententur hæc aspirationes circa peccata.*

**T**OT tamque eximij existunt fructus crebrioris huiusce recordationis peccatorum, vt si singulos persequare, fines transiliam propositæ mihi breuitatis; reuocabo autem omnes ad duos: quorum alter est humilitas, virtutum omnium princeps; alter cautio & prouisio futuri. De priore quidem Bernardus (postquam attulisset illud Apostoli, fidelis sermo & omni acceptione

Serm. 3.  
in solē-  
nitate  
Apost.

D 5 pnone

1. Tim. 1 prione dignus, quoniam Dominus Iesus venit peccatores saluos facere, quorum primus ego sum.) Hoc ergo (subdit) apud beatum Paulum fiducia & consolationis accipite fratres, vt ad Dominum iam conuersos non nimis cruciet præteritorum conscientia delictorum, sed tantum humiliet vos sicut & ipsum. Ego sum (inquit) minimus apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quia persecutus sum Ecclesiam Dei: ita & nos humiliemus sub potenti manu Dei & fiduciam habeamus, quia & nos misericordiam consecuti sumus: abluti sumus, sanctificati sumus, & hoc quidem omnibus nobis, quia omnes peccauimus & egemus gloria Dei.]

Atque hæc de priore, de posteriore sic habeto, nullum omnino existere potentius amuletum ad peccati pestem auertendam, quam frequentem eius memoriam. Quæ enim fieri potest, vt qui immortalis illud odio, inexpabilique prosequitur: vt is quem summè pœnitet dereliquisse se aquæ viuæ fontem, fodisseque sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas: vt is qui præferret omni potius tormentorū, suppliciorumque genere cruciatus, necatūque perire, atque extrema quæque perpeti, quam vel tenui labecula mentem suam Deo sacram, Dei que domicilium & templum comma-

commaculare; Quí fieri inquam potest vt huic vel minima peccandi subrepat cogitatio? vt ita affectus redeat ad vomitum? rursus vt approbet quæ improbauit? resumat quæ abiecit? omnino id impossibile est quocumque etiam metu proposito.

Si mortem intentes, vsurpabit illud *Suffannæ. Melius est mihi absque opere incidere in manus hominum, quàm peccare in conspectu Domini.* Dan. 13.  
23.

Imitabitur atque exprimet fortissimum illud & omni laude præstantius, Eleazari *senis facinus, nec admittet illicita propter vitæ amorem, & gloriosissimam mortem magis quàm odibilem vitam complectens voluntariè, eius exemplo præbit ad supplicium,* 3. Mach.  
6. 23. exclamans præmitti se velle in infernum, quàm grauissimas ac sanctissimas Dei sui leges violare. Quid plura? succendantur licet c. 7. 3. tartagines, & ollæ æneæ, omnisque generis torméta adhibeantur ad eum molliendum, nihilo magis his mouebitur, quàm rupes aut scopulus aliquis, respondebitque cum Machabæis, nihilo illis virtute inferior, paratum se mori magis quàm patrias Dei leges præuaricari. Ad summam nihil ei potest in omni vita adeò triste, adeoque calamitosum accidere, quo eius constantia, animique magnitudo labefactari possit; Obduruit scilicet & percalluit ad omnia acerba & aspera, adeoque forti nexu, arctisque amicitia vinculis

Deo

Deo cohæret, vt nulla possit ab eo siue vi siue industriâ, diuelli: nempe nodi sunt aheni, vincula adamantina, quæ nulla humana vi reuellantur: & licet fractus illabatur orbis, non eum loco suo mouebit, sed immotum & vt priùs Deo colligatum ferient ruinæ.

Quid hoc statu quæso, & animi fortitudine vel iucundius ad vitam, vel clarius ad gloriam, fingi vel excogitari potest? Is est, ni fallor, præclarus fructus & quasi fœtus & partus frequentioris huiusce recordationis peccatorum. Contra verò qui eorum memoriam procul abijcit, nec ei curæ est ea iterum atque iterum noua pœnitentia delere, continuisq; lacrymis in dies eluere, magno perè profectò est verendum in eadem ne recidat, & fiant posteriora illius peiora prioribus. Præclare id Chrysostomus quidem vt cetera omnia: Consuetudine (inquit) contemnendi dum de præteritis nullus dolor est, faciliùs superuenientibus malis locum damus, quod si omnis ex anima stimulus auferatur & cuncta ei securitatis fræna laxentur, quis eam post hæc tenebit? aut quis eam de præcipitijs reuocabit?]

Nempe est assidua ista peccatorum cogitatio frænum, quod sibi ipsi mens spontè inijcit, vt eo coercita, nequeat vagari quocumque eam rapit impetus, sed contineat ipsa sese

I. de cō-  
punct.  
cordis  
ad finē.

fese intra terminos honestatis, motus animi turbatos cohibeat, appetitionesque obediens efficiat rationi, cui tamquam rectori & moderatori sublit, à quo etiã in omnibus compescatur, ne fines virtuti præstitutos, præfixosque, vel latum vnguem trãsiliat. Atque vtinã multorum retro sæculorum experientia non fecisset fidem, quã sit id verissimũ: non mœreremus modò tot tamque tristes plurimorum casus, exitusque verè lugendos, qui dum hoc salutare frænũ recordationis peccatorum mordere detrectauerunt, neque se eo infrænari passi sunt: effusissimis inter hæc habenis sese in vitiorum barathrum præcipitauerunt, eoque exitère flagitiosiores quò deterius est obtrita venia peccatorum: rursus illum ipsum exacerbare à quo tam amicè & indulgenter gratiam impetraris.

Sed ferenda esset hæc tanta calamitas, si triuiales quosque tantum, & de grege homines inuasisset; sed heu videre erat (quod luget Ioannes Gerson) etiam duces gregis, lumina mundi, viros ab omni virtutum genere instructos, & orandi spiritu saltem in speciem excellentes huic tanto malo succubuisse: dum enim eò curam omnem suam, cogitationem operamque potissimum conferebant, vt potiùs alta & subtilia, quã utilia & suo statui commensurata meditarentur

tur

tur, & animo reuoluerent inter orandum, nihilque aliud ijs sacris exercitationibus, quam vel oblectatiunculas vanaque spiritus solatiola, vel quod deterius est, auram etiam popularem eumentis reuelationibus, futurorumque prænotionibus conlectarentur, suis ipsorum intereà cognitione memoriâque peccatorum (qua mens intra terminos humilitatis & diuini timoris continetur,) ualere iussa: subrepsit paulatim securitas, nimiaque sui fiducia, atque abiêre timor & formido iudiciorum Dei, qua tamquam frandum amplius non coercentur, sensim sui oblit, miserè se illaquearunt ijs ipsis uinculis, à quibus ante tam feliciter erât expediti.

In soli-  
loquiis  
c. 9.

Itaque hîc mihi liceat cum Augustino, exclamare. Vidimus (inquit) multos ô Domine ex patribus nostris, quod utique sine magno timore non recolo, sine multo tremore nō confiteor ascendisse primitus quodammodo usque ad cælos, & inter sydera nidum suum collocasse; postmodum autem cecidisse usque ad abyssos, & animas eorum in malis obstupuisse. Vidimus stellas de cælo cecidisse ab impetu ferientis caudæ draconis, uidimus uiuos morientes, & eos qui inter filios Dei ambulabant in medio lapidum ignitorum, quasi lutum ad nihilum defluxisse.]

Sed uestrum erat, ô infœlices! humilitatem

tem amplecti, timorem Domini tenere, nimiam fidentiam, securitatemque abijcere. Vestrum antea vitæ errores assidua mentis cogitatione reuoluere. Ipsa est quæ fugat superbiam, arcet arrogantiam, prohibet vanam de se existimationem, quâ prolapsi estis (vt & quotquot ferè lapsi sunt dum suæ sanctitati & virtuti plus æquo innituntur) & præcipitati non in illicita modò, sed in obscena, & homine indigna, dictuque turpia. O si humilitatem tenuissetis (& quæ eius perpetua comes est) memoriam peccatorum; adhuc staretis eo gradu honoris & dignitatis, quo vos gaudens vidit aliquando mundus: adhuc staret, nec loco motum esset candelabrum vestrum; inde tamquam lucernæ ardentes in caliginoso loco, se diffunderet, ad omnes lumen vestrum. Inde emicarent virtutum vestrarum radij, haberentque mortales quod intuerentur vitæ probatorumque morum exemplar: nec modò vestra clades nobis, acerbisque casus lacrymas testes doloris exprimeret, nec lugeremus nobis eos ademptos, quibus cum eiusdem fidei professione, eorundemque sacrorum communitate plusquam fraterna societate eramus colligati.

O rem lugubrem! ô casum luctuosum, sanguineisque lacrymis deffendum! sed quid frustra his lamentis immoror. Insanabilis  
fra-

Ierc. 30.  
12. 15.

fractura & dolor eorum, pessima & desperata est plaga eorum. Non est ijs resina in Ga-  
 laad, frustra medicamina, sanitas non erit  
 eis, neque herba, neque malagma sanabit  
 eos. Plaga inimici percussi sunt, castigatione  
 crudeli, dolor eorum perpetuus & plaga eo-  
 rum desperabilis renuit curari. Rudentibus  
 etenim inferni detractos in tartarum tradi-  
 dit omnipotens cruciandos, vnde nulla re-  
 demptio. Frater non redimit, redimet ho-  
 mo? non dabunt Deo placationem suam &  
 pretium redemptionis animæ suæ, labora-  
 bunt in æternum & viuent adhuc in finem,  
 & post millia millium, & decies millies cen-  
 tena millia annorum eheu miseri adhuc visi-  
 tabuntur, id est, punientur.

Ah cur non sapimus nos tam tristi horum  
 infœlicium, terque miserorum calamitate &  
 plaga? cur non prouidemus in futurum ne  
 idem nobis accidat? accidet autem si nostræ  
 conditionis oblitus, & quantuli simus quam-  
 que abiectæ sortis, quantis quamque graui-  
 bus obnoxij peccatis, quam indigni diuina  
 miseratione, quam inquam indigni ipsius  
 cæli conspectu, aëris inspiratione & expira-  
 tione, terræ frugibus & fructibus multipli-  
 cique tot animantium obsequio, variisque  
 cæterarum rerum usu ad vitam tum tenen-  
 dam, tum tuendam: si quam digni vt terra  
 dehiscens se nobis subtrahat, & in infernum  
 trans-

Michæ  
 1. 9.  
 Jerem.  
 46. 11.  
 Sapien.  
 16. 18.  
 Jerem.  
 30. 14.  
 Jerem.  
 15. 18.  
 1. Petri  
 2. 9.

Psal. 48.

Isa. 24.  
 22.

transmittat in perpetuum cruciandos, Dei <sup>Sap. 5.</sup>  
 nimirum causam vindicans, pro qua pugna- <sup>18.</sup>  
 turus est orbis terrarum contra nos insensa-  
 tos: si quàm digni qui ligatis manibus & pe-  
 dibus tradamur tortoribus, proijciamurque  
 viui in tenebras exteriores, vbi nihil nisi fle-  
 tus & stridor dentium, & in stagnum ar-  
 dens igne & sulphure, quod est mors secun-  
 da: si horum inquam omnium obliuione ca-  
 pti, nec ea magis memorantes, quàm si nos  
 non spectarent, tradamus nos totos subli-  
 mioribus cōmentationibus, quæ magis oble-  
 ctant, quàm profunt, omnesq; cogitationes  
 & studia nostra eò dirigamus, vt alta potiùs  
 & inania quàm salutaria, quæque imperitæ  
 multitudinis plausum excitant, quàm so-  
 lidum fructum pariant, consecremur.

Quotidie itaq; exercebit sese animus no-  
 ster, imò in singula penè momenta recorda-  
 tione peccatorū, non sigillatim quidē (maxi-  
 mē si memoriā rei turpis inuehant, aut quæ  
 sit æqualis periculi, ne se iterū pristinae volu-  
 ptatis ceno cōmaculet) sed vniuersè. Quisq;  
 agnoscat ingenuè, nec diffiteatur se nefariū,  
 scelestū & omni turpitudine inquinatissimū. <sup>Rom. 2.</sup>  
 Miretur diuitias bonitatis, patientiæ & lon- <sup>4.</sup>  
 ganimitatis Dei aduersus seipsum, quem,  
 quamquā esset vas iræ, aptum in interitum, <sup>Rom. 9.</sup>  
 sustinuit, tamen in multa patientia, vt osten- <sup>22.</sup>  
 deret diuitias gloriæ suæ. Obstupefeat vehe-

E                    menter

menter quomodo cum toties templum Dei violarit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, non disperdiderit illum Deus. Iterum atque iterum cogitet apud se, quam sint acerbi fructus, quamque tristes & lugendi exitus peccati: dicatque dolore faucibus maximè cum sensu doloris: Verè mendaciū possedi, vanitatem, quæ mihi non profuit.

Iere. 16.  
19.Iere. 17.  
13.

Expectatio Israel Domine, omnes qui te derelinquunt confundentur, recedentes à te in terra scribentur, quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum. Sed tu ô Domine sana me & sanabor, saluum me fac & saluus ero, quoniam laus mea tu es.

Et quoniam ad iustitiam consequendam firmum vitæ deinceps meliùs degendæ propositum omnino est necessarium; neque sufficit auersio à peccato, nisi adsit etiam vera totòque animo ad Deum conuersio, vsurpet & verbo & re illud Prophetæ: Vadam & reuertar ad virum meum priorem, quia benè mihi erat tunc magis quam nunc. Amodò ô Deus meus vocabo te, pater meus, dux virginicitatis meæ tu es.

Osea 3.  
7.

Iere. 3. 4

Denuò repeto rem nullis umquam verbis satis commendatam, & in qua vis est maxima ad vitæ perfectionem consequendam: nullo umquam tempore nos peccatorum capiat obliuio, nulla vetustate patiamur eorum memoriã obliterari. Exaremus ea stylo ferreo

ferreo vel plumbi laminâ, & celte sculpamus <sup>Tob 19.</sup>  
 in silice cordis nostri: dicatur de nobis, licet <sup>24.</sup>  
 dispari longè sensu, peccatum eorum scri-  
 ptum est stylo ferreo in vngue adamantino <sup>Iere. 17.</sup>  
 & exaratū super latitudinem cordis eorum, <sup>1.</sup>  
 videlicet vt ea semper habeamus ob oculos,  
 nec eorum memoriã deponamus vmquam,  
 sed in ijs cogitandis toti simus, quoad audi-  
 tui nostro det Deus gaudium & lætitiã, di-  
 cātque; fili remittuntur tibi peccata tua: Va-  
 de in pace, & ampliùs noli peccare.

## CAPVT X.

*Admodum Deo gratas esse has aspira-  
 tiones circa peccata, probatur  
 exemplo.*

**T**HAIDEM Alexandrinam Paphnutij ab- <sup>In vitis</sup>  
 batis operâ & cohortatione ad Deum <sup>pp.</sup>  
 cōuersam, accepimus, ea omnia quæ mere-  
 tricio sibi quæstu parasset in foro congesta,  
 frequētissimâ spectâte & stupente multitu-  
 dine combussisse, eiusdemque Abbatis con-  
 silio feminatum monasterium ingressam,  
 cellâ se inclusisse, ibique continenter & sine  
 intermissione antea ctæ vitæ sordes lacrymis  
 eluisse, soloque pane & aqua vitam susten-  
 tante corpus inediã macerasse. Cūmque ab

E 2 ea